

Μια φορά κι έναν καιρό ... Παραμύθια για Μεγάλους

Συντάχθηκε απο τον/την Άννα Γιακουμάκη

Τετάρτη, 30 Ιανουάριος 2013 15:31 - Τελευταία Ενημέρωση Τετάρτη, 16 Δεκέμβριος 2015 20:22

Γράφει η Άννα Γιακουμάκη

Μέρος 1ο

Το Χωριουδάκι η Ελλάδα , οι επίδοξοι κατακτητές & το μεγάλο κόλπο...

Μια φορά κι έναν καιρό , υπήρχε ένα μικρό όμορφο χωριουδάκι που το έλεγαν Ελλάδα . Στο χωριουδάκι αυτό , ζούσαν οι Έλληνες . Οι Έλληνες , ήταν πλάσματα με λευκό δέρμα , με καλή καρδιά και μεγάλο θάρρος . Όταν δε βρισκόταν σε μάχες με τα διπλανά χωριά , ή αναμεταξύ τους , ήταν τα καλύτερα πλάσματα του κόσμου...

Μια φορά κι έναν καιρό ... Παραμύθια για Μεγάλους

Γράφει η Άννα Γιακουμάκη

Μέρος 1ο

Το Χωριουδάκι η Ελλάδα , οι επίδοξοι κατακτητές & το μεγάλο κόλπο...

Μια φορά κι έναν καιρό , υπήρχε ένα μικρό όμορφο χωριουδάκι που το έλεγαν Ελλάδα . Στο χωριουδάκι αυτό , ζούσαν οι Έλληνες . Οι Έλληνες , ήταν πλάσματα με λευκό δέρμα , με καλή καρδιά και μεγάλο θάρρος . Όταν δε βρισκόταν σε μάχες με τα διπλανά χωριά , ή

Μια φορά κι έναν καιρό ... Παραμύθια για Μεγάλους

Συντάχθηκε απο τον/την Άννα Γιακουμάκη

Τετάρτη, 30 Ιανουάριος 2013 15:31 - Τελευταία Ενημέρωση Τετάρτη, 16 Δεκέμβριος 2015 20:22

αναμεταξύ τους , ήταν τα καλύτερα πλάσματα του κόσμου . Γινόταν μια γροθιά και ξαναέχτιζαν γρήγορα το χωριουδάκι τους . Ήταν αγαπημένοι , έξυπνοι και ζούσαν σε ένα ευλογημένο τόπο , που μπορούσε να καλύψει όλες τους τις ανάγκες . Η γη τους ήταν εύφορη . Είχαν ήλιο και θάλασσα . Και εκτός αυτού , το χωριουδάκι τους βρισκόταν χτισμένο πάνω σε ένα σταυροδρόμι , απ' όπου τα μικρά αυτά πλασματάκια , μπορούσαν να ταξιδέψουν με ευκολία στα διπλανά χωριά για να πουλήσουν τα αγαθά τους .

Τα διπλανά χωριά τους ζήλευαν πολύ . Πολλές φορές προσπάθησαν να τους κλέψουν τη γη τους . Δεν τα κατάφερναν όμως . Οι Έλληνες , άφηναν αμέσως τις ασχολίες τους και πήγαιναν όλοι μαζί να υπερασπιστούν το χωριό τους . Με περισσή ανδρεία , τους πετούσαν κάθε φορά στη θάλασσα . Είδαν κι απόειδαν τα διπλανά χωριά με αυτά τα περίεργα πλάσματα . Τίποτα δεν τα τρόμαζε , τίποτα δεν τα νικούσε .

Αποφάσισαν λοιπόν μια μέρα να κάνουν ένα συμβούλιο . Θα συμμετείχαν όλοι οι αρχηγοί και το θέμα που θα συζητούσαν θα ήταν η κατάληψη αυτού του μικρού , αλλά τόσο χρήσιμου στρατηγικά χωριού . Ο κάθε αρχηγός , έφτασε στο χώρο που θα γινόταν η συνάντηση , με μια πρόταση . Κουβέντιαζαν για πολλές μέρες . Ένα πρωί , οι αρχηγοί συμφώνησαν . Το σχέδιό τους , θα έμπαινε άμεσα σε εφαρμογή . Ο πόλεμος αυτή τη φορά , δεν θα γινόταν με όπλα , γιατί οι Έλληνες γνώριζαν καλά την τέχνη του πολέμου . Κανείς στρατιώτης δεν θα πήγαινε στην Ελλάδα .

Το συμβούλιο , αποφάσισε να στείλει μια γυναίκα . Τη χειρότερη και πιο επικίνδυνη των πάντων . Τη Διαφήμιση . Η Διαφήμιση , ήταν η μάγισσα με το αγγελικό πρόσωπο . Κανείς δεν θα την υποψιάζονταν . Η Διαφήμιση , μάζεψε τα πράγματά της και πήγε στην Ελλάδα . Ήταν πλάσμα κοινωνικό . Ήξερε να μαγεύει τον καθένα με τα όμορφα λόγια της . Ξεκίνησε να μιλάει στους Έλληνες για τα μακρινά της ταξίδια και τις ευκολίες που είχαν στη ζωή τους οι κάτοικοι των άλλων χωριών .

“ Τι ;;; Στα χέρια πλένεις ;!; Στο διπλανό χωριό έχουν ένα κουτί που πλένει μόνο του τα ρούχα !

Που συντηρείς το κρέας ;;; Στο λίπος ;!; Υπάρχει ένα ντουλάπι , που έχει μέσα πάγο και το διατηρεί για καιρό !!!

**Σπίτι με λάσπη και αστρακάσβεστο ;!; Δεν συγκρατεί τη βροχή ! Δεν κρυώ νεις ;;;
Τα σπίτια στα διπλανά χωριά δε στάζουν και είναι πιο ζεστά και πιο ασφαλή !!! ...**

“ Οι Έλληνες άρχισαν και σκεφτόταν τα λόγια της νεαρής κοπέλας . Σιγά σιγά , η ιδέα μετατράπηκε σε ανάγκη . Ποιο πλάσμα δε θέλει να κάνει τη ζωή του ευκολότερη ; Αυτή η κοπέλα θα τους βοηθούσε να γλιτώσουν από πολλές “άχρηστες” καθημερινές σκοτούρες . Υπήρχε όμως ένα πρόβλημα . Δεν είχαν λεφτά για να αγοράσουν όλα όσα ήθελαν . Όταν ρώτησαν τη Διαφήμιση , τι μπορούν να κάνουν γι’ αυτό , εκείνη τους είπε πως είχε τη λύση . Οι τράπεζες , οι καλές τις φίλες , θα δάνειζαν στους Έλληνες τα απαραίτητα χρήματα , προκειμένου να αποκτήσουν όλα εκείνα τα αγαθά που θα έκαναν τη ζωή τους πιο εύκολη .

Η ιδέα ακούστηκε καλή στα αυτιά των μικρών πλασμάτων , μιας και με ένα μικρό επιτόκιο , θα μπορούσαν να βιώσουν μια καλύτερη καθημερινότητα . Το σχέδιο των αρχηγών , των διπλανών χωριών προχωρούσε καλά . Η Διαφήμιση , τους δημιουργούσε όλο και περισσότερες ανάγκες και τα μικρά αυτά πλάσματα , έπαιρναν ολοένα και μεγαλύτερα δάνεια από τις τράπεζες , προκειμένου να “ζουν” καλύτερα . Από την άλλη , η Διαφήμιση βοήθησε να μπουν στο χωριό άνθρωποι έξυπνοι , από τα διπλανά χωριά . Μίλησε με θέρμη στο λαό για τα μοναδικά τους προσόντα και εν τέλει , κατάφερε να τους εξασφαλίσει αξιόλογες θέσεις στο συμβούλιο του χωριού .

Αυτοί οι άνθρωποι , μόλις πήραν εξουσία στα χέρια τους , άρχισαν να αλλάζουν το σύστημα που λειτουργούσε έως τότε το χωριό . Προέβαλαν το εμπόριο και την εξοικονόμηση του “εύκολου και γρήγορου κέρδους” μέσα από αυτό . Έφτιαξαν μεγάλους δημόσιους φορείς και προσέλαβαν αυτά τα πλασματάκια στη δούλεψή τους , κάνοντάς τα να εγκαταλείψουν τη γη τους και τις πιο σκληρές , αλλά απαραίτητες για την υγιή εξέλιξη του χωριού εργασίες .

Όταν οι Έλληνες ανησύχησαν για το ποιος θα κάνει τις απαραίτητες , αλλά συνάμα βαριές εργασίες , εκείνοι πάλι , τους έδωσαν τη λύση . “Θα φέρουμε πλάσματα στο χωριό σας , κατώτερα από εσάς , για να κάνουν όλες τις βαριές δουλειές” . Κι έφεραν ξένους στο χωριό . Πολλούς ξένους . Οι Έλληνες τότε χάρηκαν . Ξεκίνησαν να παίρνουν μεγαλύτερα δάνεια , να φτιάχνουν σπίτια , επιχειρήσεις , να παντρεύονται , να κάνουν μεγάλα όνειρα , να θέλουν όλο και περισσότερα .

Η Διαφήμιση , εξακολουθούσε να παίζει το παιχνίδι της . Κατάφερε να τους πείσει , ότι η ευτυχία , το μέγιστο αγαθό που αναζητά κάθε πλάσμα , βρίσκεται κάπου ανάμεσα στα υλικά

Μια φορά κι έναν καιρό ... Παραμύθια για Μεγάλους

Συντάχθηκε απο τον/την Άννα Γιακουμάκη

Τετάρτη, 30 Ιανουάριος 2013 15:31 - Τελευταία Ενημέρωση Τετάρτη, 16 Δεκέμβριος 2015 20:22

αγαθά . Και οι Έλληνες εξακολουθούσαν να παίρνουν δάνεια και να ξοδεύουν τα ξένα χρήματα στις τεχνητές ανάγκες που τους είχαν δημιουργηθεί , αναζητώντας την ευτυχία . Ακριβά ρούχα , γρήγορα αυτοκίνητα , διακοπές , σπατάλες ... Η καινούρια τους ζωή , φάνταζε παραμυθένια . Μια μέρα όμως , τα πράγματα άλλαξαν . Οι τράπεζες , είχαν πάρει εντολή από τους αρχηγούς των διπλανών χωριών , να μην ξαναδώσουν σε κανένα Έλληνα χρήματα , χωρίς να τους εγγυηθεί κάτι ως αντάλλαγμα .

Αυτό φυσικά , δεν θα ήταν τίποτα άλλο , εκτός από τη γη του . Τι να έκαναν τα άμοιρα τα

πλάσματα τώρα που είχαν καλομάθει στην καλοπέραση ; Να ξαναγύριζαν στη λιτότητα και στη σκληρή δουλειά ; Αν επέστρεφαν στη γη τους , πως θα ξεπλήρωναν το χρέος που είχαν προς τις τράπεζες ; Τα χρήματα που θα κέρδιζαν θα ήταν σαφώς λιγότερα . Σκέφτηκαν λοιπόν ότι δεν το ήθελαν . Ξεκίνησαν να βάζουν υποθήκη τη γη τους .

Οι τράπεζες τους ξαναέδωσαν χρήματα και όλα πάλι πήγαιναν καλά . Έβαζαν , έβαζαν υποθήκες , ώσπου μια μέρα , δεν τους είχε απομείνει τίποτα άλλο για να ανταλλάξουν ! Οι τράπεζες τότε έπαψαν να τους δίνουν χρήματα . Τα πλάσματα ξεσηκώθηκαν . Ζήτησαν από τον αρχηγό του χωριού να ζητήσει δάνειο εκ μέρους τους .

Οι τράπεζες όμως ήταν σκληρές . Είπαν πως αν δεν έβαζε το χωριό υποθήκη τη γη του , δεν θα τους έδιναν άλλα χρήματα . Και το έκαναν . Οι τεχνητές ανάγκες όμως που είχαν δημιουργηθεί σ' αυτά τα πλάσματα , δεν μπορούσαν να καλυφθούν από αυτά τα λιγα χρήματα που δανείστηκε ο αρχηγός . Χρειαζόταν κι άλλα .

Οι τράπεζες όμως δεν έδιναν . Ζητούσαν μεγαλύτερα ανταλλάγματα . Περισσότερη γη , μεγαλύτερα επιτόκια . Κι έδωσαν κι άλλα και πήραν πάλι χρήματα για να μπορούν τα πλάσματα του χωριού να καταναλώνουν άνετα . Όταν δεν απέμεινε τίποτα άλλο πια να δώσουν , οι τράπεζες σταμάτησαν να τους χρηματοδοτούν .

Μια φορά κι έναν καιρό ... Παραμύθια για Μεγάλους

Συντάχθηκε απο τον/την Άννα Γιακουμάκη

Τετάρτη, 30 Ιανουάριος 2013 15:31 - Τελευταία Ενημέρωση Τετάρτη, 16 Δεκέμβριος 2015 20:22

Τους είπαν **"Μας χρωστάτε πολλά . Πρέπει να μας δώσετε πρώτα αυτά και μετά θα σας δώσουμε άλλα"** . Τότε οι Έλληνες , αισθάνθηκαν δυστυχισμένοι , γιατί δεν έπαιρναν χρήματα από πουθενά , είχαν υποθηκεύσει όλο τους το βίος και από την άλλη , θα έπρεπε να δουλεύουν και σκληρά προκειμένου να ξεπληρώσουν το χρέος τους και να μην τους κατασχέσουν οι τράπεζες τα υπάρχοντά τους . Στην ίδια μοίρα και η περιουσία του χωριού .

Με τις τεχνητές ανάγκες , είχαν αυξηθεί οι εισαγωγές των προϊόντων από τα διπλανά χωριά , όταν το ίδιο το χωριό είχε πάψει να ασχολείται με την εγχώρια παραγωγή του . Τι θα έκαναν τώρα ; Είχε έρθει η ώρα να αναλάβουν δράση οι άνθρωποι από τα διπλανά χωριά , που είχαν καταφέρει να τρυπώσουν στην εξουσία . " Υπάρχει λύση !!!" Λένε στους Έλληνες . Κι όταν οι Έλληνες εύλογα τους ρωτούν , ποια είναι αυτή , εκείνοι τους απαντούν " Θα πουλήσουμε γη και μεγάλες επιχειρήσεις ! Θα πουλήσουμε τα πετρέλαια και τα αέρια που μας απέμειναν ! Θα βγάλουμε πολλά χρήματα και θα ζούμε ξανά σαν βασιλιάδες !!! Δεν έχουμε χρόνο για χάσιμο !!! " . Και έπεισαν το λαό .

Και ήρθαν οι αγοραστές . Και ξεκίνησαν να ξεπουλούν κομμάτι , κομμάτι τις κερδοφόρες επιχειρήσεις και τις πηγές εσόδων του χωριού . Κι ήρθαν κι άλλοι ξένοι στην Ελλάδα . Τόσοι πολλοί , που οι Έλληνες αποτελούσαν τη μειοψηφία , πάνω σε μια γη που πια δεν τους ανήκει . Το χωριό τους , κατάφεραν να τους το κλέψουν ...

Κι ο νού ν νοείτω φίλοι μου ... Αν δε "πετάξουμε στη θάλασσα" σύντομα ορισμένους ανθέλληνες , το τέλος του παραμυθιού ...θα είναι αυτό ...

Μια φορά κι έναν καιρό ... Παραμύθια για Μεγάλους

Συντάχθηκε απο τον/την Άννα Γιακουμάκη

Τετάρτη, 30 Ιανουάριος 2013 15:31 - Τελευταία Ενημέρωση Τετάρτη, 16 Δεκέμβριος 2015 20:22

Μια φορά κι έναν καιρό ... Παραμύθια για Μεγάλους

Συντάχθηκε απο τον/την Άννα Γιακουμάκη

Τετάρτη, 30 Ιανουάριος 2013 15:31 - Τελευταία Ενημέρωση Τετάρτη, 16 Δεκέμβριος 2015 20:22

